

Contemporary Conundrums

1 תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יז עמוד ב

מלחמה נמי אתחלתא דגאולה היא

2 תלמוד בבלי מסכת ערכין דף י עמוד א-ב

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוּצדק, שמונה עשר ימים שהיחיד גומר בהן את ההלל: שמונה ימי החג, ושמונה ימי חנוכה, ויום טוב הראשון של פסח, ויום טוב (הראשון) של עצרת; ובגולה עשרים ואחד: תשעה ימי החג, ושמונה ימי חנוכה, ושני ימים טובים של פסח, ושני ימים טובים של עצרת. מאי שנא בחג דאמר' כל יומא, ומאי שנא בפסח דלא אמרינן כל יומא? דחג חלוקין בקרבנותיהן, דפסח אין חלוקין בקרבנותיהן. שבת דחלוקה בקרבנותיה לימא! לא איקרי מועד. ראש חודש דאיקרי מועד לימא! לא איקדיש בעשיית מלאכה, דכתיב: +ישעיהו + השיר יהיה לכם כליל התקדש חג, לילה המקודש לחג טעון שירה, ושאין מקודש לחג אין טעון שירה. ראש השנה ויום הכיפורים דאיקרו מועד ואיקדוש בעשיית מלאכה לימא! משום דר' אבהו, דאמר רבי אבהו, אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה: רבש"ע, מפני מה אין ישראל אומרים שירה לפניך בר"ה וביום הכפורים? אמר להן: אפשר, מלך יושב על כסא הדין וספרי חיים וספרי מתים פתוחין לפניו וישראל אומרים שירה לפניך? והא חנוכה דלא הכי ולא הכי וקאמר! משום ניסא. פורים דאיכא ניסא לימא! אמר רבי יצחק: לפי שאין אומרים שירה על נס שבחוצה לארץ. מתקיף לה רב נחמן בר יצחק; והרי יציאת מצרים דנס שבחוצה לארץ הוא, ואמרין הלל! כדתינא: עד שלא נכנסו ישראל לארץ - הוכשרו כל הארצות לומר שירה, משנכנסו לארץ - לא הוכשרו כל ארצות לומר שירה. רב נחמן אמר: קרייתה זו היא הלילא. רבא אמר: בשלמא התם, הללו עבדי ה' - ולא עבדי פרעה, הכא הללו עבדי ה' - ולא עבדי אחשורוש? אכתי עבדי אחשורוש אנן.

3 תלמוד בבלי מסכת מגילה דף יד עמוד א

נו רבנן: ארבעים ושמונה נביאים ושבע נביאות נתנבאו להם לישראל, ולא פחתו ולא הותירו על מה שכתוב בתורה, חוץ ממקרא מגילה. מאי דרוש? אמר רבי חייה בר אבין אמר רבי יהושע בן קרחה: ומה מעבדות לחירות אמרינן שירה - ממיתה לחיים לא כל שכן? - אי הכי הלל נמי נימא! - לפי שאין אומרים הלל על נס שבחוצה לארץ.

4 מגן אברהם סימן תרפו

יכולים בני עיר לתקן בהסכמ' ובחרם עליהם ועל הבאים אחריהם לעשות פורים ביום שנעשה בו נס (הר"מ אלשקר מ"ט)

5 שו"ת חתם סופר חלק א (או"ח) סימן קצא

אי יכולין ציבור או יחיד לקבוע עליהם י"ט לעצמם על נס שנעשה להם. הנה הדבר נובע מתשו' מהר"ם אלשקר סי' מ"ט והעלה שחייבים לקיים עליהם, ואפילו מי שעוקר דירתו חייב לקיים היום ההוא

אע"כ כנ"ל כיון דהך דהפגיגו ה' נס דאין לו שייכות כלל בבית המקדש שפיר מוסיפין

6 ר"י אונטערמן, אור המזרח תמוז תשכ

והנה מפורש בגמ' ברכות שהבאנו, כי גם בקריאת הלל יש דין פרסומי ניסא, והוה כנראה טעמו של ר' נחמן (במגילה דף יד, ע"א) שלכן אין קורים הלל בפורים משום דקרייתא זו הלילא, היינו שיוצא ידי חובת הלל בקריאת המגילה. ועל יסוד זה פוסק המאירי שם, כי אם אין לו מגילה לקרוא אמר הלל במקומה. וגם הרמב"ם מביא בפ"ג מהל' חנוכה "ולא תקנו הלל בפורים שקריאת המגילה היא ההלל", וזה כדעת ר' נחמן, ומסתבר כי כשאין לו מגילה לקרוא בה מחייב לומר הלל במקומה לפרסומי ניסא. אמנם למעשה לא נהוג כן, שיש חולקים על מאירי, אבל רצוי להתבונן בנימוקו. ולכאורה מושג זה בלתי מובן כלל, שהרי עיקרי הפסוקים של הלל מלאים שירה ושבחה ויהודייה להקביה בורא עולם ומנהיגו וצור ישראל וגואלו, והכתוב (בישעיה ל, כט) קורא להלל בשם שיר: "השיר יהיה לכם כליל התקדש וזג" וילפינן מזה (פסחים צה) שליל פסח טעון הלל - ואין יז [אור המזרח] עמוד מס 107הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

Contemporary Conundrums

זה אפשר כי קריאת המגילה (שלא נזכר בה שם שמים כלל) — תמלא מקומו של הלל ?!

אכן שני דברים נפרדים ישנם בהלל, גם שיר ושבוה להקב"ה וגם פרסום הנסים שנעשו לישראל (הים ראה ויגוס, הירדן יסב לאחור — וכן בכמה פרקים שאחרי זה). החיוב בפרטים הוא משום הצד של פרסומי ניסא, ולכן סובר ר' נחמן כי לגבי חובת פרסום הנס יוצאים ידי חובה בקריאת המגילה, ואחרי שקרא המגילה אין עליו חובה לקרוא את ההלל.

וגם לענין חנוכה הדין כן. מצאתי בספר „מעשי נסים“ על ספר המצוות לרמב"ם ז"ל, שמחברו הוא ר' דניאל הבבלי, ושם מפורש ענין זה באורך, ותמציתו היא כי קריאת הלל בחנוכה היא מן התורה, כדי לפרסם את הנס — אעפ"י שבראי אין ימי חנוכה נזכרים בתורה.

יז [אור המזרח] עמוד מס 106 הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

Statement by Professor Shalom Carmy

The Rav flatly opposed, on halakhic grounds, recitation of a brakha on the Hallel of Yom haAtzmaut. His written teshuva (unpublished) to the RCA permits Hallel without a brakha during the day, with the warning that rabbis should not impose the Hallel in the absence of popular support. He had objections to recitation of Hallel on the night of Yom haAtzmaut.

These were minor, compared to the problem of brakha l'battala. Hence he advised rabbis not to fight the evening Hallel if the congregation really wanted it, but to resist the recitation of the brakha in any event.

Rabbi Ahron Solovetchik, Logic of the Heart, Logic of the Mind

Before turning to the halachic questions raised by Yom Haatzma'ut, we must ask whether 5 Iyar, the day on which the independence of Israel was declared, is of more significance than any other day in the course of our survival in the War of Independence. I think it is...

There is no doubt that Hallel cannot be recited with a blessing today.

The recitation of Hallel is obligatory only when the redemption affects the Jewish nation in its entirety, and this will be realized only in Yemos Hamoshiach.

ר"י ווינברג, הפרדס, ניסן תשכ"ו

הכרח של הרב אלטופקי על חג העצמאות ראוי לשוב גדול. כאן במגנטריו לא נתתי רשות לחוג את חג זה כביהכ"נ הקטן שלנו. ולא משום שלא רציתי להשתתף עם השמחים לעצמאות עברית בא"י אררבא, זה הוא משושי בחיים שזכיתו. לראות בכנינה של א"י אחרי שנות הזעם ומיורות הגיהנום שעברתי בהם, וזו לי הנחמה האחת בחיי.

אבל דעתי היא: א) אין רשות להכריז על חג דתי אלא לתעד של גדולי התורה והרת שבדור, ואי אפשר להתעלם מגדולי הדור כמו החזון איש, הרב מבריסק והגרא"ו שליט"א שהתחמקו ולא השתתפו בהכרזה זו.

ב) אין לרבנות הראשית בא"י לעשות דבר הנוגע לכללות האומה בלא הסכמת גדולי רבני שאר הארצות. אין להסכים בשום אופן, שהרבנות הראשית בא"י תהא ברת-סמכה עליונה לכל עניני הדת כ"ו שבחירתה תלוי' במפלגה אחת ולא בבחירתם של כל חכמי ישראל שבדור.

כ"ז שזו אינה שתהי' להמשלה החילונית ית-השפעה בענינים דתיים.

מ [הפרדס] עמוד מס 217 הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

Contemporary Conundrums

שו"ת קול מבשר חלק א סימן כא

לכבוד יד"נ הרב הגאון המהולל רב פעלים מו"ה יהודה ליב מימון שליט"א.

הנני להשיב בזה לכת"ה על מכתבו היקר בדבר השאלה אודות ברכת שהחיינו ביום העצמאות, היינו ביום שהוכרזה תקומת מדינת ישראל.

הנה אין ספק שהיום הוא (ה' אייר) שנקבע על ידי הממשלה וחברי הכנסת (שהם נבחרו רוב הצבור) ורוב גדולי הרבנים לחוג אותו בכל הארץ זכר לנס של תשועתנו וחירותנו, מצוה לעשותו שמחה ויו"ט ולומר הלל. ואף ציבור שבעיר אחת או יחידים שקובעים עליהם יו"ט לעצמם על נס שנעשה להם חייבים לקיים עליהם ועל זרעם והבאים אחריהם עד עולם ואף שהולכים לעיר אחרת להשתקע חייבין לקיים היום ההוא כמ"ש מהר"ם אלשקר בתשו' סי' מ"ט והובא להלכה במג"א סי' תרפ"ו סק"ה ובאלי" רבה שם, והחת"ס או"ח סי' קצ"א כתב שכך נוהגין כמה קהלות ישראל ומגדולי יחידיהם שעושים כן ביום שאירע להם נס

ויפה כיוונו המנהיגים שקבעו את היום הזה דוקא, אשר בו היה עיקר הנס שיצאנו מעבדות לחירות ע"י הכרזת העצמאות, ואלמלא נעשית ההכרזה באותו היום והיתה נדחית ליום אחר אז היינו מאחרים את המועד ולא היינו משיגים את ההכרה וההסכמה של המעצמות הגדולות שבאומות העולם, כידוע, ונס זה משך אחריו גם את הנס השני של ההצלה ממות לחיים הן במלחמתנו נגד הערביים בא"י והן הצלת יהודי הגולה מיד אויביהם במקומות מגוריהם שעלו לא"י ובא על ידי כך הנס השלישי של קיבוץ גלויות.

מ"מ למעשה לקבוע הלכה לדורות בענין ברכת ההלל והוא דבר מחודש אחרי התקופה הארוכה של אלפיים שנות הגלות, אע"פ שכל מה שכתבתי נראה ברור בעיני לדינא אבל למעשה אי אפשר להחליט בזה בלי הסכמת רוב גדולי הרבנים שלא יבוא לידי לא תתגודדו ליעשות אגודות אגודות, ואם יעלה בהסכמה יברכו על ההלל בכל המקומות.

Satmar Rav, selected quotations

The danger for the Jewish People is because those who are irreligious and who are heretics are the leaders of the Jewish People. Therefore because of them the nations of the world are misled into hating Jews, so one of the greatest things to do would be to selflessly proclaim to the nations that the Zionists are not the representatives of the Jewish People, and that religious Jews have no connection with them. We should have had self-sacrifice to do this, but because of our many sins, people are frightened of public opinion, and if anyone should say these things about the Zionists, there will be religious leaders who will fight against them with all sorts of excuses.

People to engage in war with other nations and thereby placing the Jewish People in danger, which is a violation of the Torah. Anyone who violates the Torah and coerces the Jewish People to engage in war and cheapens the blood of thousands upon thousands of Jews by endangering their lives in a forbidden manner and in opposition to the Torah is considered a murderer and sheds innocent blood. Such people are held liable for the blood they cause to be shed. I heard that there were announcements during the war that stated that it was a necessary and positive war according to the Torah!

However, it is clear as day to anyone who can perceive truth that the source of all suffering, including the dangers of war, is the outcome of the existence of that Zionist state, that is of no value or benefit either to G-d or to the Jewish People. On the contrary, that State is the cause of all suffering and destruction, uprooting of religion and the Torah. The Zionist government is the one who ignited the anger of the Arabs by provoking them in various ways, and were it not for the stubbornness of these wicked rulers there would not be the danger of war. Even now, if they were to give up their State and government, they would doubtless remove the anger of G-d from the Jewish People, and these dangers and deaths would not befall the Jewish People.

Every single moment that they hold on to their State and government they are reviling G-d in their violation of the Three Oaths through their provocation and rebellion against the Nations, which is prohibited by the Torah, and which brings about the severe punishment for violating the Oaths, as it is written in the Talmud in the tractate Ketuboth, p. 111: ... All the more by virtue of this wicked heretical regime that is bringing down the immeasurable anger of G-d against the Jewish People.

Even according to the natural order, were they to yield their government and Zionist State, there is no doubt that the United Nations could make arrangements to prevent war and bloodshed. How could anyone think that our holy Torah approves of shedding the blood of Jews because of this impure State? There is no doubt whatsoever that it is absolutely forbidden to shed the blood of a single Jewish soul to maintain the entire Zionist State.

Hallel on Yom HaAztmaut and Yom Yerushalayim 3

Sources prepared by Rabbi Harvey Belovski

Contemporary Conundrums

However, most people err, and carry the vain belief and wanting to retain the State that is destroying the nature of the Jewish People. Thus, most Jews have fallen into heresy thereby. The view of our Torah has never changed, however, and rejects their State and government. Anyone who as much as believes that the State is necessary is accepting idolatry without a doubt, and such person considers Jewish blood to be valueless. This is totally in opposition to the teachings of our Torah that seeks to preserve life.

R. Yosef Eliyahu Henkin

I was shocked to read in Chomoteinu of Cheshvan 5719 the slanderous notion that we are required to give our lives (limsor nefesh) to frustrate and resist the efforts of the State of Israel in its struggle against those who would rise up against them. This was stated as a p'sak din based on what we learn that Israel is restricted from rebelling against the nations (Ketubot 111a)...

Now all the rabbis who were opposed to Zionism and the establishment of a state took up that position until the time that it was officially founded. Once the state was declared, anyone who plays into the hands of the nations of the world even where there is no imminent danger, is clearly a moseir and rodeif. All the more when there is danger to destruction of life in so doing... Surely, those who recently emigrated must be very weary of the state's efforts to strip them of their Torah way of life, but to proclaim that anyone who aids the state is a rodeif, well such talk is the severest form of redifa.

אמת ליעקב, שמות יב:ב הערה 17

עוד הוסיף רבינו בכמה הזדמנויות שכך עלינו להבין גם את הקמת מדינת ישראל בימינו שלאחר החורבן הגדול והייאוש שנאחז בקרב שארית הפליטה, וכן לאור מצבת הנואש והאבוד של יהדות רוסיה, סיבב הקב"ה את הקמת המדינה כדי לחזק את הזהות היהודית ולקיים את הקשר שבין יהדות הגולה וכלל ישראל.

R' Zvi Yehuda, Tradition 18:1 (Summer 1979)

Based on my intimate closeness to Hazon Ish at the time, I am in the position to deny categorically such a libelous and disastrous rumor [that he predicted the destruction of the state of Israel in the near future]. Hazon Ish was the paradigm of a halakhist; he never assumed the role of prophet or soothsayer... Nor was the great sage Hazon Ish (and claims to the contrary by partisan ideologians notwithstanding) imbued with any negative or hostile attitude to the State of Israel. He genuinely loved Jews and welcomed indeed anything that may save their lives or improve their lot. The current "oral tradition" circulated within some yeshiva (or "kollel") coteries, that Hazon Ish was against the State, and even proclaimed its doom and decreed its fall within a prescribed span of time, is no more than a vicious lie--perpetrated by the zealots through a deliberate distortion, and received by the naive on the basis of an unfortunate misunderstanding...

Thus we examine the meaning of the State of Israel by halakhic categories: Is it really, from the point of view of our limited human judgment, the beginning of redemption? Is it certainly and clearly a positive, constructive redemptive act?

'Time will tell.' This is the gist of Hazon Ish's response, that by malice or stupidity (or both) is now distorted and repeated as if it were a terrible pronouncement of doom.

מכתב מאליהו ג:352 (תש"ח)

מה שאנו בו עכשיו בארץ הקדושה קשה להגדירו כעת כאחתלתא דגאולה, אבל עכ"פ חסדים גדולה מן הקצה אל קצה הם, מקצה היסורין של חורבן ששת אלפים מאחינו אל קצה השני - התישבות עמנו במדינתנו בארץ הקדושה. מזה צריך ללמוד ולקבוע אמונה בלב, אוי למי שיבא ליום הדין ועדיין סומא הוא מלראות דבר מוחשי כזה.

תורה שבעל פה טו רע"י

Contemporary Conundrums

בפתח דברי בבואי לדון בשאלת ברכת ההלל ביום העצמאות של מדינת ישראל, וכן בשאלת ברכת שהחיינו על עצם היום הזה, הוא יום ה' באייר מדי שנה בשנה, ברצוני להדגיש תחילה כי מדינת ישראל ועצמאות שלטון עם ישראל בארצנו הקדושה, הגם בעלי חשיבות הסטורית ודתית ממדרגה ראשונה.

לאחר כאלפיים שנות גלות לעמנו הנדכה והנרדף בארצות הנכר, זכינו לשוב לארצנו הקדושה תחת שלטון עצמאי במדינת ישראל, שלטון ישראל הוא שאיפשר ומאפשר בעוה"י לאחינו הפזורים בכל קצוי תבל, לעלות לארצנו הקדושה לבנות ולהבנות בה, ללא כל הגבלה, מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבותיהם, בניד מרחוק יסואו ובנותיך על צד תאמנה. והארץ מתפתחת בקצב מהיר ומשגשגת מבחינה כלכלית, ישושים מדבר וציה ותגל הערבה ותפרח כחבצלת.

שלוש פעמים זכינו בעוה"י לנצחונות נפלאים על אויבינו הזוממים להכחידנו, במלחמת הקוממיות, מבצע קדש ובמלחמת ששת הימים, ראו כל אפסי ארץ את ישועת אליהנו. וכתלתא הוי חזקה. לא עביד רחמנא ניסא בכדי, ולו חפץ ה' להמיתנו לא הראנו את כל אלה. וסימנא מילתא היא, גם לקראת הבאות, שעוד יוסיף ה' ידו להראותנו את ידו וזרועו הנטויה, אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. היינו שמחים.

נאמר, וראה בטוב ירושלים: מדינת ישראל כיום היא מרכז התורה בעולם כולו, מתוך רבבות אלפי ישראל תושבי המדינה, כן ירבו וכן יפרצו, בצלה של המדינה יחסיון כעשרים ושנים אלף בחורים יקרים מטובי בנינו העוסקים בתורה יומם ולילה בישיבות הקדושות, בכל רחבי הארץ, דבר זה מזכיר לנו מאמר חז"ל (יבמות סד א), ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל, מלמד שאין שכינה שורה על ישראל בפחות משני רבבות ושני אלפים. ומהם יתד ומהם פנה, שעתידים הם להיות גדולי ישראל רועיו ומנתיגיו. והם חסות אפרים והם אלפי מגשה. ובמקביל לפמליא של מעלה שגאמר: רכב אלקים רבותים אלפי שגאן. וזאת מתוך שי"ב ישיבות, אשר בכל רחבי הארץ, רמו לדבר: עליית למרום שבית, "שבי", שנדרש על מתן תורה. וכל זאת מלבד עשרות רבבות משלומי אמוני ישראל שמחנכים את בניהם בחינוך תורני דתי ברמה גבוהה. וזאת בנוותיהם על טהרת הקודש בצניעות ובקדושה האופיינים לעם ישראל, כל רואיהם יכירום כי הם זרע ברך ה'. ובהתאם להבטחת תורתנו הקדושה, כי לא תשכח מפי זרעו. כה יתן ה' וכה יוסיף לעמו ונחלתו.

פה - טו [הכינוס לתורה שבעל-פה] עמוד מס' 19 הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

Hallel on Yom ha-Atzma'ut

Summary of Rationales (courtesy of Hirhurim)

- Against reciting Hallel
 - Ideological Objections
 - The establishment of the State of Israel is viewed negatively; there is no value, religious or otherwise in a State without the Messiah.
 - There is no significant religious value in a State that is not run according to Jewish Law.
 - While significant in many ways, the State of Israel is not inherently religiously or estachatologically important.
 - Technical Objections
 - The war has not ended; people are still suffering and dying.
 - Even if the establishment of the State is considered the start of the redemptive process, Hallel should be reserved for the ultimate redemption.
 - It is inappropriate to add any festivals to the calendar to mark events in Jewish history (one may [perhaps should] intend that the Hallel on 1 Iyyar incorporate the miracles surrounding the establishment of the State).

Contemporary Conundrums

- In favor of reciting Hallel:
 - Half
 - The introduction of Hallel into the services should follow the model of *Rosh Hodesh*.
 - While it is appropriate to say Hallel, the Talmud (*Shabbat* 118b) warns against reciting Hallel “each day.” This warning only applies to the complete Hallel.
 - Full Hallel with a blessing:
 - The day is established as a real holiday.
 - A blessing is appropriate for the initiation of the redemptive process.
 - The miraculous nature of the founding of the State demands a blessing.
 - The miracles occurred for all of *kelal Yisrael*, halakhically defined.
 - Should depend on the community's practice with regard to reciting half Hallel on *Rosh Hodesh*.
 - Full Hallel without a blessing:
 - In theory it would be appropriate, but practically unwise and should not be done
 - The Chief Rabbinate ruled to recite Hallel without a blessing.
 - Out of respect for the “Hareidi” rabbis who opposed saying anything at all (as a compromise).
 - Not to promulgate unnecessary dispute.
 - Inherently inappropriate to recite a blessing:
 - *Safek berakhah le-battalah*.
 - The miracles did not occur to all of *kelal Yisrael*.
 - The joy of the establishment of the State was mixed with tragedy.
 - The lack of Jewish character of the current State and lack of Jewish awareness by a majority of its inhabitants militate against a complete expression of joy.
 - A congregation should not recite a blessing, but individuals who choose, may do so.
 - The enemies of the State continue in their belligerency; the wars have not effectively ended.

Table of positions (courtesy of Hirhurim)

Name	No	Full	Half	Blessing	When
R. Yoel Teitelbaum[1]	X				
R. Zvi Pesah Frank[2]	X				
R. Yosef Shelomoh Kahaneman	X				
R. Eliezer Waldenburg[3]	X				
R. Shelomoh Goren		X		Yes	
R. Meshullam Roth[4]		X		Yes	
R. Shelomoh Yosef Zevin		X		Yes	
R. Yehudah Gershuni		X		Yes	
R. Hayyim David ha-Levi		X		Yes	
R. Natan Zvi Friedman[5]		X		Yes	
R. David Hayyim Sheloush[6]			X	Depends ...	
R. David ha-Kohen[7]		X		No	
R. Isser Yehudah Unterman[8]		X		No, unless that is your custom	

Contemporary Conundrums

R. Yitzhak Nissim[9]		X		No, unless that is your custom	
R. Yosef Dov Soloveitchik[10]		X		No	
R. Aharon Lichtenstein		X		No	
R. Ovadiah Hedayah[11]		X		No	After services
R. Ovadiah Yosef[12]		X		No	After services
R. David Lifshitz[13]		X		No	
R. Ahron Soloveitchik[14]		X		No	
R. Avraham Shapira[15]		X		No, unless that is your custom	
R. Shalom Yitzhak ha-Levi		X		No	
R. Ben Ziyon Hai Uziel[16]		X		No	
R. Y. Berman[17]		X		No	
R. Elazar Man Shach[18]		X		No	
R. Shaul Yisraeli[19]		X		No	
R. Ushpizai[20]		X		No	
R. Shalom Mesas[21]		X		No	
R. Y. Harlop[22]		X		No	Night
R. Mordechai Eliyahu[23]			X	No	Before <i>kaddish titkabal</i>
R. Menashe Klein					Unable to determine their positions – it seems logical to assume that they oppose the recitation of <i>Hallel</i> .
R. Shemu'el Wozner					
R. Yosef Shalom Elyashiv					
R. Shelomoh Zalman Auerbach					
R. Yitzchak Hutner					
R. Moshe Feinstein					
R. Hershel Schachter		X		No	Preferably after services
R. Moshe Zvi Neriyah[24]			X	No	
R. Yitzhak Weisz[25]	X				
R. Ya'akov Kaminetsky[26]	X				
R. Menachem Mendel Schneerson[27]	X				